

Karl Koch

Testul Arborelui

TREE

Koch's Tree Drawing Projective Test

Metoda proiectivă Desenul Arborelui, după Koch - baza originală pentru oricine dorește să se inițieze în această probă, dar și o introducere în teoria generală a fenomenului proiectiv, cu aplicabilitate și pentru alte teste precum testul familiei sau testul persoanei

Valoarea manualului **Testului Arborelui** este dată de faptul că, deși apărut pentru prima oară în 1949, completat de autor pe parcursul a trei ediții până în 1958, el este re-editat și în prezent, regăsindu-se în cataloagele de specialitate ale editurilor internaționale de profil ca fiind textul de referință asupra acestui test.

Testului arborelui, al psihologului elvetian Karl Koch (1906-1958), este una din principalele probe psihologice utilizate în practica din diverse domenii: educational, clinic, resurse umane, etc.

Prima editie în limba româna a aparut la Editura Profex în 2002, traducerea aparținând lui Sorinel Mocanu, MA în psihologie, fiind realizata dupa editia de limba franceza aparuta în 1978 la Editura Editest, din Bruxelles. Reeditarea din 2006 este realizata dupa versiunea de limba germana aparuta la editura Hans Huber (Berna, Elvetia) în anul 2000, si reprezinta versiunea definitiva a textului realizat de autor.

Valoarea manualului este data de faptul ca, desi aparut pentru prima oara în 1949, completat de autor pe parcursul a trei editii pâna în 1958, el este re-editat si în prezent, regasindu-se în cataloagele de specialitate ale editurilor internationale de profil ca fiind textul de referinta asupra acestui test. Manualul lui Koch ramâne baza pentru oricine doreste sa se initieze în aceasta proba, dar reprezinta si o introducere în teoria generala a fenomenului proiectiv, cu aplicabilitate si pentru alte teste precum testul familiei, testul persoanei sau testul casei.

Testul arborelui are doua mari valente diagnostice una proiectiva si una metrica, de evaluare a nivelului dezvoltarii mintale. Dat fiind accentul pus de autor pe aspectul proiectiv al probei, si evidentierea faptului ca exista probe dedicate special stabilirii nivelului vârstei mintale, meritul principal al manualului este de a descrie principiile de baza valabile pentru orice proba proiectiva de desen, indiferent de tematica acesteia. Testul arborelui face parte împreuna cu Desenul familiei si Desenul persoanei dintr-o serie realizata de Editura Profex, manualele celor trei probe având roluri si calitati distincte si completându-se reciproc. Astfel, sunt trecute în revista atât elemente interpretative ce tin de simbolistica câmpului grafic (amplasarea), elementele expresiei grafice (calitatile liniilor, coloraturii), raporturi de marime ale elementelor, precum si posibilele semnificatii ale fiecarui element în parte, în functie de contextul desenului, respectiv al subiectului care deseneaza.

Un aspect distinct îl constituie indicele lui Wittgenstein, cu ajutorul caruia psihologul poate stabili existenta unor evenimente traumatice în istoria subiectului si cu destul de multa precizie momentul când acestea au avut loc.

Rezultatul interpretarii tuturor acestor aspecte se concretizeaza în depistarea si descrierea caracteristicilor psihopatologice ale subiectului. Din acest punct de vedere, testul se încadreaza în categoria instrumentelor clinice de descriere (fara pretentia unei clasificari conform unui inventar exhaustiv), rezultatele constituind baza unei analize preliminare care nu urmareste o încadrare conform DSM sau ICD, ci identifica prezenta unor aspecte precum:

- întârzierea mintala sub forma retardului partial sau a infantilismului pur,
- simptomele regresive sau fixatiile la un anumit stadiu de dezvoltare, degenerescenta;
- tulburarile de gândire sau de atentie (fara a specifica amplitudinea exacta, aspectul psihometric);
- aspecte nevrotice ale personalitatii cum ar fi sadismul, agorafobia, nevroza obsesionala;
- trasaturi psihotice precum ar fi tendintele depresive sau cele maniacale, schizofrenia;
- existenta unor traumatisme în istoria subiectului.

Toate aceste aspecte identificate în urma interpretării sunt integrate unor modele teoretice pentru a formula un diagnostic.

Utilizând capacitatea testului de-a surprinde un anumit nivel de dezvoltare afectivă și tipul mecanismelor de apărare utilizate în relațiile obiectale, utilizarea sa la anumite intervale de timp poate evidenția sensul evoluției subiectului, acesta constituind aspectul de monitorizare în utilizarea testului.